VOLUME 56. MÁJUS 1, 1964 No. 9. szám — 1964 május 1

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja
Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Édesanyámnak

Édesanyám, ma anyák napja van.
A szivem csupa hála és öröm.
Elibéd csupán kis gyermekszavakban
jóságod köszönöm.

A kezedet, mert símogatott,
járni tanított a föld útjain
s a mennyországén; imára kulcsolva
erőtlen ujjaim.

A csókot, a feddést, biztatást, mosolyt,
édes szavadat, áldott szivedet . . .
Oh, elsorolni, mit is köszönök,
tudom, hogy nem lehet.

Tudom, hogy megköszönni nem lehet,
s annyi virág a földön ide lenn,
amennyit én utadra hintenék,
tudom, hogy nem terem.

Azért az ég kapuján zörgetek:
"Atyám, egy kicsiny gyermek áll ma itt
elkérni kegyelmed, áldásait
fehér virágait.

Hogy illatosan egyre hulljanak
Édesanyám útjára idelenn
a Te égi, fehér virágaid!
Hallgass meg, Istenem!"

T. E.

(Beküldte Szerencsi nővér.)

Olvasd!

Terjeszd!

Szerezz új előfizetőket

az EVANGÉLIUMI HIRNÖK-nek!!

—o—

A legáldottabb szolgálat Isten igéjének terjesztése. Lapunk terjesztésével Isten igéjét terjeszted!

Anyák napjára

Egy szép, meleg vasárnapi reggelen sétára indult nyolc fiatalember. Tanulók voltak mindnyájan. A vasárnapot saját módjuk szerint tervezték eltölteni. De mind a nyolc fiatal embernek imádkozó édesanyja volt.

Mialatt ők egymás közt fecsegve és tréfálózva tovább haladtak, hirtelen templomi harangszó ütötte meg fülüket. A templomnak, melyből ének hangok hangzottak, közel kellett lennie. Most a társaság közül egy G. nevü megállott és kijelentette erős elhatározással, hogy ő tovább velük nem tart, hanem visszatér és a templomba megy. Hangos nevetés hangzott feléje társaitól.

— Nagyon jó vicc, G. egyszerre szentté vált. Jertek, meg fogjuk őt keresztelni! Be vele a folyóba, — kiáltották!

— Tudom, hogy elég erősek vagytok ahhoz, hogy engem a vízbe dobjatok, — mondá G., de előbb hallgassatok meg engem, azután tehettek, amit akartok.

A társaság megállott s minden egyes feszülten hallgatta G. elbeszélését:

— Mindnyájan tudjátok, hogy otthonom távol van innét, de azt talán nem mindnyájan tudjátok, hogy odahaza van nekem egy gyöngéd, erőtelen anyám, ki nem képes már ágyát elhagyni. Legfiatalabb vagyok gyermekei között s miután atyámnak nem volt tehetsége engem iskoláztatni, egy barátja ajánlatot tett, hogy rólam gondot visel, és ennek következtében engem ide küldött. Édesanyámnak nehezére esett ez a barátságos ajánlat elfogadása s a tőlem való elszakadása, azért sok küzdelembe került. míg végre elutazásomba beleegyezett. Indulásom napján szobájába hívatott anyám és néhány megjegyzés után, melyek elutazásomra és felszerelésemre vonatkoztak, arra kért engem, hogy betegágyához letérdepeljek. Most aztán feltette kezeit fejemre és szent áhítattal imádkozott értem, legfiatalabb fiáért. Ezen pillanatokat soha elfeledni nem fogom és ezt a jelenetet álmomban még egyszer átéltem. Imája után komolyan reám nézett és ezt mondta:

"Édes gyermekem, te nem tudod és soha tudni nem fogod, hogy mit érez egy anya, ha gyermekének egy utolsó Isten hozzádot mond. Tudom, hogy édesanyád orcáját többé ezen a földön nem látod. Nagyon sokba kerülne tanulmányaidnak elvégzése előtt haza jönnöd, ha ezt tenni akarnád. Anyagi tehetségünk ezt a kiadást meg nem engedi. Mikor azonban kész leszel egyetemi tanulmányaiddal, akkorára én már nem leszek itt, napjaim meg vannak számlálva. Ahová te mész, ott nem lesz sem atyád, sem anyád, akik vezetnének és intenének téged, de én soha nem szünöm meg érted imádkozni. Minden vasárnapon, ha hallod a templom harangjait szólani, tudd meg, hogy én különösen reád gondolok. Azért bárhol is légy, gondolj haldokló édesanyádra, ahányszor csak hallod a harangszót. Ugy szeret ő téged, mint senki nem szerethet és könynyek között imádkozik érted . . . Ah de ime hallom a kocsi kürtjét . . . csókolj meg gyermekem! Élj boldogan! — Soha nem látom meg többé édesanyámat ezen a földön — mondá G. — de Isten segítségével a mennyben találkozunk. Ugyan, hogy feledhetném őt? Ezen órától kezdve elhatároztam magamat, hogy édesanyám Istenét magamnak választom.

Ezután elhallgatott s társaira tekintett, kiknek szemeiben könnyek csillogtak s nemcsak, hogy nyugodtan engedték őt a templomba menni, hanem ők is elmentek vele s életüket Istennek szentelték.

"Tiszteljed a te atyádat és a te anyádat, (ami az első parancsolat ígérettel.)" (Eféz. 6:2).

Kedves szülők, ha azt akarjátok, hogy gyermekeitek tiszteljenek és becsüljenek titeket, akkor törekedjetek arra, hogy ti tiszteljétek és becsüljétek az Istent. Aki nem tiszteli és imádja a Mindenható Is-

tent, az nem kívánhatja meg, hogy azután őt gyermekei tiszteljék és becsüljék!

A szülők bűne átszáll a gyermekekre, de az Istent félő szülők áldásaiban a gyermekek is részesülnek!

Isten közelsége

Jób 37:1—12.

Amikor Sára Adams 120 esztendővel ezelőtt megírta ezt a kedves közismert lelki éneket: "Közelb hozzád Uram, mind közelebb . . ." nem csak az ő szivének és lelkének érzelmeit és vágyait fejezte ki ebben a kedves énekben, hanem minden istenfélő emberét is. Az embernek legkomolyabb célja kell legyen ebben az életben, hogy mindig közeleb éljen Istenhez, aki mindig közel van az emberhez. Istenről, a mi Atyánkról, beszédünkben úgy nyilatkozunk, hogy Ő fent a magasságban van. Az Ur Jézus is így tanított: Mi Atyánk, ki a mennyekben vagy . . .". Azt is mondjuk gyakran, hogy szivünkben van. Az Ur Jézus igy tanította: "Én őbennük és Te én bennem". Nagyon sok ember előtt Isten el van rejtőzve, de azok a szemek, melyek Őt látni akarják s a fülek, melyek őt hallani kívánják, meglátják és meghallják Istent. "Boldogok, akiknek szivük tiszta, mert ők az Istent meglátják". (Máté 5:8.)

Sokan annyira el vannak foglalva az életben, hogy nincsen idejük meglátni és hallani az Istent. Egy példabeszédben egy kisleány halála után azt kérte Istentől, hogy legalább egy napra hazamehessen szüleihez és meglátogassa őket. Isten megengedte neki. Hazaérkezésének idejében az édesanya annyira el volt foglalva a házi teendőkke, hogy nem látta meg gyermekét. Az édesapja szintén gondokkal és bajokkal küzdött és annyira el volt foglalva, hogy elment kisleánya mellett és nem vette őt észre. Erre a kisleány keserűségében kifakadt s könnyek között mondotta:

"Az élők meg vannak halva!"

Igy vannak sokan az emberek az Istenhez való vágyakozással. Ajkukkal elmondják az imádságot, a zsoltáríróval elmondják az imát:

> "Mint a szomjas szarvas kívánkozik a folyóvizekre, úgy kívánkozik az én lelkem hozzád, oh Isten" (Zsolt. 42:2).

Vagy pedig elénekelik a fenti éneket, de mikor Isten megjelenik, nem látják, nem veszik észre.

> Pedig Isten jelen van, közöttünk van a mindennapi életben.

Jelenléte betölti a levegőt, amit minden pillanatban magunkba szívunk. Ott találjuk Istent a gondolatokban, az Ő Szent Lelke által vezetett szavakban; egy barátságos testvéri kézszorításban, vagy mosolyban. Jób korában az istenfélő emberek meglátták az Istent a mennydörgésben és villámlásban (3—4. v.).

Meglátták a hosszantartó záporesőben és a hóban (5. v.).

Az ember kezének munkájában (6. v.).

A vadállatok életében (7. v.).

A viharban és az északi szélben (8. v.).

Egy mondatban összegezhetjük: Isten jelen van e csodás természetnek minden legnagyobb és legkisebb megnyilatkozásában. Dávid király így emlékezik meg erről:

> "Az egek beszélik az Isten dicsőségét és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat". (Zsoltár 19:2).

Isten közel van hozzánk!

Lássuk meg az Istent a minket bántó és keserítő dolgokban! Ezek lehetnek népek s a nemzetek közötti események, vagy olyan dolgok is, melyek életünkben vannak vagy történnek.

Pál apostol Istennek egyik leghívebb és legnagyobb szolgája volt s mégis volt életében valami, ami őtet nyugtalanította és bántotta. Sokszor könyörgött Istenhez, hogy vegye el azt tőle, de a válasz mindig az volt:

> "Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el" (Kor. II;12:7).

Az apostol megtanulta, hogy abban a bántó valamiben is Isten közel volt őhozzá. Sok mindent bocsájt gyermekeire is az Isten, ami által óv az elbizakodottságtól s azok is Isten közelségének a bizonyságai.

> Isten jelen van s közel van hozzánk azokban a dolgokban is, melyeket mi nem birunk felfogni és megérteni.

Sokszor kérdezzük: Miért ez, vagy az, Uram?, de választ nem kapunk kérdéseinkre. Csak az örökkévalóságban tudjuk meg, hogy az Isten mindent a mi javunkra végzett. Jób súlyos beteg ember volt. Nem értette az okát, de rendíthetetlenül bízott az Istenben s ezt a hitet és bizodalmat Isten sok testi és lelki javakkal jutalmazta meg. Vegyünk példát Jób életéből. Ha baj, veszteség, vagy betegség ér bennünket, ostor vagy áldás, minden legnehezebb körülmények között keressük Istent mindenben s megtalálva Őt, élvezzük az Ő közelségét.

Molnár Balázs

Megismételjük azon gyakori kérelmünket, hogy munkatársaink, a gyülekezeti hirek beszámolói, vagy bármilyen néven irt cikkek és tudósitások beküldői, küldeményüket kizárólag a szerkesztő címére küldjék.

Elől tüz, hátul viz

Az általános "világfélelmen" kívül, ami nyomasztóan gyötör minden nemzetet, minden gondolkozó embert; a fehér fajnak világszerte van egy külön félelme, amit a felszabaduló szines fajok mozgalma és fenyegetései okoznak. A színes fajok "hidegháborúja", jól megszervezett mozgalma évtizedek óta fenyegetően erősödik, a hangfogókat sorjában szedegetik le propaganda hangszereikről és nyíltan fegyverkeznek a nagy összecsapásra, amikor a kisebbségben lévő fehérektől átveszik az uralmat, a világ kormányzását.

Az afrikai gyarmatok megszüntetése, az ottani embermilliók felszabadítása nagy lökést adott a színes fajok harci kedvének, uralomratörési ambíciójának. Hogy az évszázados megszállás, a keresztyénnek nevezett civilizáció nem adta meg a megfelelő szellemi fejlődést, művelődést a megszállt milliónak, azért nagy árat kell most fizetni, mert a műveletlenségben, barbár sötétségben maradt tömegek, most majd értelmüknek megfelelő eszközökkel fognak harcolni jogaikért, vagy uralmukért.

Szellemi értelemben vaknak kell lennie annak az embernek, aki nem látja, nem érzi a fehér fajhoz tartozó nemzetek közelgő nagy veszedelmét. A fehér ember szembetalálja magát a vörösökkel, feketékkel, sárgákkal, rézbőrűekkel és önmagához hasonló fehérekkel is, mert hiszen a fehérek is farkasszemet néznek egymással, félve nemcsak a nyílt ellenségtől, hanem az állítólagos baráttól is.

Mikor ezeken a dolgokon gondolkozok, nem tudom miért emésztem magam vele, hiszen nincsen rám bízva semmi és segítek félni a többinek, kiútat, mensvárat keresek kis fényvilágot a sötét éjtszakában, amiben egy kicsit reménykedni lehetne, ami talán az utolsó percben megmentené ezt a világot és népét attól, hogy elpusztítsa önmagát. Abban már régen nem hiszek, hogy a civilizáció, a műveltség, a tudomány megmenti a világot a katasztrófától. Én a mult század fia vagyok, akkor csöppentem erre a világra. Az én életemben a tudomány többet fejlődött, mint az előbbi századok féltucatjában. De a feltalált dolgok csaknem kivétel nélkül az emberiség átkát jelentik, elpusztítására vannak használva. Sokáig a vallásban, az Istenben vetett hitben reménykedtem. Azt hittem, hogy ha a fehér faj visszatér Istenhez, a keresztyénnek nevezett nemzetek igazán azok lesznek, bibliás, jámbor, békeszerető, felebarát szerető nemzetek lesznek és ugyanakkor ezer és ezer szentéletű misszionáriust küldenek a színesek közé és azok is megtérnek a szeretet Istenéhez, akkor meg van mentve a világ, mindnyájan testvérek leszünk nemcsak a

Bibliában és az amerikai Alkotmányban, hanem a szivünkben is. És akkor egyik sem törekszik uralomra, hanem önkéntes szolgálatra, amire a Tízparancsolat is és az Evangélium is tanít.

De egy konferenciai jelentés, amihez a napokban jutottam hozzá, kiábrándított ebből a naívnak látszó önámításból is. Igy szól a jelentés:

"Dr. Benjamin Mays néger lelkész, az atlantai Morehouse College elnöke a Durham N. C.-ban tartott konferencián a mult napokban "Társadalmi forradalom" címen előadást tartott, s egyebek között a következőket mondotta: "A keresztyén fogalom és tan, valamint az Amerikai Egyesült Államok Alkotmánya is, sokkal forradalmibb, mint a Marxista elmélet."

A szónok azt fejtegette tovább, hogy mindannyian egy vérből lévén, egyenlő jogokkal lévén felruházva, egymás felett ne uralkodjunk. fajokat, színeket ne osztályozzunk stb. Amerikát annak megalapítói erre a törvényre és alapra építették. Ennélfogva minden olyan dolog, ami ezzel ellentétes, bibliaellenes, keresztyénellenes és alkotmányellenes. Minden elnyomás ellen úgy a Bibliával, mint az Alkotmánnyal harcolni lehet és harcolni kell.

Ha még a Biblia is fegyver az ellenünk forrongó színesek kezében, ha az Alkotmány is értük és ellenünk beszél, akkor hova meneküljünk, mit csináljunk, hogyan előzzük meg a szörnyű összecsapást? Egyenlőre mi vagyunk nagyobbak, erősebbek, mi a fehérek, mert mi vagyunk az okosabbak, gazdagabbak, nekünk van több fegyverünk és katonánk, lőszerünk. De magunk is érezzük, hogy a "sok lúd disznót győz" közmondás szerint, egyszer elborít bennünket az árvíz, melyet az "északi tűz" ügyesen terelget felénk. Meg aztán kifogyunk a munícióból is, mert leszegényedünk mindannyian a borzalmas védelmi költségvetések miatt, melyek már csillagászati számokban beszélnek. Ők, a szegények, fegyvertelenek napról-napra erősödnek. Mi prédikáljuk, hogy "Egységben van az erő," ők pedig gyakorolják, őket a rabság és a szegénység összeköti, minket a szabadság és gazdagság szétválaszt, őket a tudatlanság és műveltség tömörülésre sarkallja, minket nagy eszünk és magas műveltségünk elbizakodottá, függetlenekké tesz. Mi gyengülünk, ők erősödnek. Minket a "józan ész" egykerendszerre, születéskorlátozásra tanít, őket a tudatlanságuk elképzelhetetlen népszaporodásra segíti.

Szeretném ezt a kis tanulmányt, vagy tünődést valami jó tanáccsal begömbölyíteni. Ez volna a természetes, mert aki elolvasta cikkemet, most azt várja el, hogy mondjak valami okosat. Mit lehetne és mit kellene tenni? Ha tudnám, meg is mondanám, de nálamnál sokkal nagyobb agytrösztöktől is hiába várjuk az irányítást. Azzal is számolok, hogy rajtam és lapunk olvasóin nem dől el a világ sorja és jövője. Ha én és mi meg is találnánk a nyitját a dolognak, a szabadulás titkát, ez a világ nem hallgatna ránk, Jézus Krisztust is azért vetették meg a tudósok, mert Názáretből jött, ahonnan nem jöhet semmi jó.

Gróf Bethlen István volt miniszterelnöknek egy mondása jut eszembe, mikor azt mondta a magyar parlamentben: "Ferdén gomboltuk be a mellényt, uraim nincs mit tenni, mint kigombolni és újragombolni.

Mintha ilyen módszert kellene az ideoda futkosó, megrémült emberiségnek is tennie. Megkeresni, kikutatni, hol romlott el a helyzet, mi volt az a ballépés, ami idejuttatta az emberiséget és ugyanoda kell visszamenni, ott kell a bajt orvosolni, ahol a betegség gyökere van. A tüzes, mérges golyvát nem bekötni kell, hanem kinyomni mérges tartalmát, s akkor megkezdődik a gyógyulás folyamata. Első szüleink békés és szeretetre épített otthonát feldúlta a bűn, az istenellenes lázadás és Kain testvérgyilkossága. Az esztelen toronyépítési terv Bábelben összezavarta a nyelveket, tehát vissza Istenhez, vissza a szeretethez. Más út nincs. A szeretet megadja a gyengének azt, amiért most harcolnia kell, hogy elvegye. Jogot a jogtalannak, tudást a tudatlannak, megélhetést a nyomorultnak stb.

Ezt a tanácsot nem én találtam ki, ha ugy volna, magam is félnék tőle, ez többezeréves tana az Isten Könyvének, ez volt a Megváltó missziója is. Ezt halljuk a szószékek tízezreiről, rádión, televízión és olvassuk könyvek, lapok számlálhatatlan sokaságában. Tehát tudjuk. Mindenki tudja, csak nem hiszi mindenki és nem gyakorolja. Más irányba tapogatódzunk, okoskodunk, tervezgetünk, mert ez nagyon könnyűnek, nagyon egyenesnek tetszik. nagyon egyszerűnek, tehát nem lehet jó.

Pontosan úgy tesz az emberiség, mint a görög bölcsek egy csoportja tett Görögország fénykorában. Ez a különc csoport azzal a céllal alakult, tömörült, hogy az élet feladatait megnehezítse, a problémákat bonyolultabbá tegye és nagy nehézségekkel oldja meg. Ez a spártai "tudós club" képes volt évekig vitatkozni és versengeni azon a kérdésen, hogy hány foga van a lónak. Sok drága időt elfecséreltek ezen a témán és egész halom volt a gyűlésekről felvett jegyzőkönyv, de semmi szín alatt bele nem mentek volna abba az egyszerű megoldásba, hogy felnyissák egy lónak a száját és megszámolják a fogát. Az nagyon hamar ment volna és nagyon egyszerű lett volna.

Mikor a világbéke megmentése annyi pénzt, időt és munkát vesz igénybe, majdnem semmi eredménnyel jár, mert a veszély napról-napra közelebb jön, nem volna-e rövidebb út, egyszerűbb út, biztosabb út az Isten országát építeni a földön, hogy legyen meg az Ő akarata itt a földön, úgy mint a mennyben. Én csak ennyit tudok mondani és írni, ha valaki tud ennél jobbat és biztosabbat, mondja meg, én visszalépek tervemmel, s azt is lapunkban leközöljük.

Nagy történelmi esemény az amerikai baptisták életében

Hét baptista konvenció gyűlésezik május hó 22—24-ig Atlantic Cityben, amidőn az ismert "Jubilee Advance" 5 éves missziómozgalomról ünnepélyes keretek között beszámolnak lelki testvéreink. Előzőleg az amerikai baptista konvenció tartja meg évi gyűlését a nevezett városban, május 18—22-ig s a déli baptista konvenció pedig május 19—22-ig. Ez a közös gyűlés Atlantic Cityben május 22—24-ig az amerikai baptista felekezetnek hatalmas történelmi összejövetele lesz, amidőn a baptista külmisszionak 150 éves jubileumát is megünneplik.

Imádkozzunk ezért a gyűlésért, de ne feledkezzünk meg a Magyar Bapt. Szövetség évi gyűléséről sem, mely Cleveland O.-ban lesz megtartva julius utolsó hetében. E konvenció programmját a bizottság már kidolgozta. Készüljünk erre az áldásosnak ígérkező gyűlésre! Kérjük az Urat, hogy adjon lelki, testi erőt részt venni e gyűlésen.

Az Ur velem van!

Ha csúfolnak, ha megvetnek,
Ha lenéznek, kinevetnek,
Ne keressem igazamat . . .
Az Ur tudja dolgaimat . . .

Ő vizsgálja a sziveket,
Jól ismeri ügyeimet . . .
Őbenne van reménységem,
Az Ur az én örökségem!

Igy hát az Ő erejével,
Szembe szállok az ellennel.
Körülzúgnak a viharok,
Tajtékoznak a bősz habok.

Benn lelkemben csend és béke,
Mert, hisz az Ur megigérte:
"Oh ti soha ne féljetek:
Én mindig veletek leszek!"

Krahling Jánosné.

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. ADALBERT
943 Merrill Ave., Lincoln Park 25, Mich.
Z. C. szám: 48146

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

AZ ANYÁKAT TISZTELNI KELL!

Ha az anya istenfélő nő, akkor irányt ad az Istentől jött léleknek, mely testet vesz föl magára az anya méhében és irányt ad a gyermek szellemi és erkölcsi fejlődésének. Alkotni, formálni nem bírja a testet, mert annak természeti törvényeit Isten megszabta, de ahhoz nagyban hozzájárul, hogy indulatai, érzületei, lelkülete és gondolatai a magzatra befolyást gyakoroljanak és erkölcsi természetének alapot nyújtson.

Az anyákat tehát becsülni kell, s hogy a születendő polgárok nemes természetet nyerjenek, fontos kötelességünk és feladatunk még a gyermek születése előtt az anyákat óvni a gonosz indulatoktól, bántalmaktól, terhektől, szenvedésektől, felindulásoktól, szeszes italok használatától, a nikotin és más ártalmas dolgok használatától.

Várhatunk egészséges új nemzedéket akkor, ha az anyák erkölcstelen életet élnek? Születhetnek-e istenfélő, jóravaló, a szépnek és jónak kedvelő gyermekei az olyan anyáknak, akik soha nem mennek az Isten házába, soha nem olvassák a Bibliát és soha nem társalognak imában az élő Istennel? Ezekre a kérdésekre a felelet csak ez lehet: NEM!

Igaz, hogy a Szentírás tanítása szerint sem a születés, sem pedig a nevelés alapján senki keresztyén nem lehet. Az Ur Jézus mondja: "Ami testtől születik, test az, szükség néktek ujjonnan születnetek". (János ev. 3 : 6), de az is nagy igazság, hogy az istenfélő, imádkozó anyáktól származott gyermekekre jobban hat az Evangélium, könnyebben felfogják és megértik Isten akaratát, mint az erkölcstelen anyáktól született és helytelenül nevelt gyermekek.

Édesanyák, nagy szükségetek van élő hitre, Istenben való bizalomra. Meg kell ismernetek személyesen Krisztust, az élő Istennek egyszülött Fiát, aki meghalt az emberekért, hogy élő hithez jussanak. Ujjá kell születnetek a Szent Lélek által s azután az ő vezérletére kell bízzátok magatokat teljesen, s akkor ha Isten megáld gyermekekkel, mert születésük előtt az isteni indulatok hatják át a gyermekek életét; könnyebb lesz majd őket az Isten teljes ismeretére vezetni.

—o—

TÖKÉLETES IDŐSZÁMITÁS
(Luk. 2:6.)

Nem volt véletlen, hogy Máriának és Józsefnek hajdan Betlehenbe kellett menni, hogy a római császár által kiadott törvény szerint városukban beíratkozzanak. Az sem volt véletlenség, hogy amikor a fogadóban, egy szegényes helyen az istállóban találtak szállást maguknak, ahol megszületett az Ur Jézus Krisztus.

Ez pontosan az Isten által előre kijelentett, a próféták által megjövendölt idő, az idők teljessége volt a történelemben. Istennek tervei voltak s a tervekben előre kitűzött célok, melyeket el akart érni az emberek javára és üdvösségére. Néha úgy tűnik fel az életben, mintha Isten magára hagyta volna e világot s a hitetlen, gonosz emberek kezébe helyezte volna a világ sorsát. Igy tünt fel az Ur Jézus Krisztus születése korszakában is, de a történelem világosan igazolja, hogy a jövendölések beteljesedtek s a Mindenható Isten a pontos és alkalmas időben munkáját elvégezte.

Korszakunkban olykor sötétség vesz körül. Ugy mutatkozik, mintha az a sok és költséges munka, amit Isten gyermekei e világon elvégeztek, mind hiábavaló lett volna. Ugy tűnik fel, mintha a világ fejedelme: az ördög teljes diadalt aratott volna minden isteni teljesítmény felett; ugy tűnik fel sokszor, mintha az emberiség eszétveszítve nagy tudománya és ismerete által el akarná pusztítani az egész világot; de ne essünk kétségbe, Isten a világ sorsát nem bízta a gyarló bűnös emberekre. A történelem fényesen igazolja, hogy Isten engedi az embereket egy bizonyos pontig, de aztán őket csodálatos módon megállítja. Erre nézve példa Izráel történelmében Fáraó, Egyiptom királya, Nabukodonozor, Belsazár, a babilóniai királyok, a médek országának királyai s az Ujtestamentumban pedig Saulus, a keresztyéneket üldöző farizeusok és mások esete.

Pál apostol nagy igazságot mondott akkor, amidőn igy nyilatkozott a Szentlélek által: "Mindenek javukra vannak azoknak, akik az Istent szeretik" (Róma 8:28).

Sokszor megfigyeltem, hogy a legjobb tudósaink az időjárás megállapítása körül nagy tévedéseket követnek el. Esőt jövendőlnek s ahelyett szép napsugaras idő következik be. Máskor pedig meleg, napos időt jövendőlnek és ahelyett pontosan az ellenkezője jelentkezik a természetben. A tökéletlen emberek tökéletes munkát sehol nem végezhetnek, de a tökéletes, egy igaz Isten, aki mindent tökéletesen megteremtett e nagy mindenségben, az idők meghatározásában is tökéletes. Nem tévednek azok, akik Istenben hisznek és Őreá bízzák életüket; de nagy bűnt követnek el az Istent tagadó, önmagukban bízó, tökéletlen emberek akik a Teremtőt kikapcsolják a világ életéből, s mert Istent felfogni, megérteni nem képesek, azért nem hisznek benne.

Az ilyen embereknek meg kellene találni önmagukban a bűnnek azt a törvényét, mely arra késztet, hogy azt higyjék, azt cselekedjék, amit nem volna szabad hinni és cselekedni. Ez a törvény, az elmének törvénye. Az Isten törvénye az emberben arra késztet, hogy meglátva nyomorult bűnös állapotát, Isten előtt teljesen megalázkodjon, s magát a tökéletes, mindent előre látó és gondviselő Istenre bízza.

"Jobb bízni az Urban, mint a főemberekben reménykedni". Isten időszámítása tökéletes!

—o—

A HALÁL KÉPE

A régi festőművészek sokféleképpen fejezték ki a maguk és az átlagos emberek képzeletét a halálról. Rendesen egy csonttá száradt ember alakjában ábrázolták, melynek nincsenek fülei a hallásra, melyekkel meghallgatná az emberek jajkiáltását. Nincsenek szemei, melyekkel megláthatná az embereket, illetve azok személyének kicsinységét, vagy nagyságát. Csontvázkezében kasza van, mellyel levág fiatalt és öreget egyaránt, mint ahogy levágják a friss és száraz füvet a mezőben. A festett képen a csontváz lábánál királyi koronák, drága gyöngysorok, kézmüves szerszámok, püspöki díszruhák és koldusbotok vannak, melyek előtte jelentéktelenek bizonyultak. Ilyen s ehhez hasonló módon képzelték el a régi festők a halált.

Vajon te kedves olvasóm, gondolsz-e a halálra? S ha gondolsz, miként képzeled el azt? Hogy jő, az bizonyos, hiszen a napi események tisztán bizonyítják. E napokban jártam a temetőben, ahol megfigyeltem a sírkövekbe vésett éveket. Ott láttam 1875—1962 s ehhez hasonló számokat, me-

lyek azt jelentik, hogy egy öreg embertársunk földi sátora pihen a sírhant alatt. De aztán láttam felíratokat, melyek egész fiatal emberekről beszéltek. S a csendes sírok mellett elhaladván, ujonnan megállapítottam, hogy nemcsak az aggastyánok, a halálra megérett emberek halnak meg, hanem meghalnak a fiatal emberek is.

Azért nagyon fontos ebben a rövid életben meghallani az Ur Jézus hívó szavát, elfogadni a kegyelmet s nagy áldozata árán bizonyosnak lenni afelől, hogy az elkövetett bűnök meg vannak bocsátva. Ha az Ur Jézus kezét hit által megfogod s az Ő biztos vezetésére bízod magadat, akkor a halál elveszíti rémes képét és úgy érzed, mint ahogy egy munkás keresztyén halála előtt mondotta: "Én azt hiszem, hogy a halálon hamarább átesünk, mint ahogy gondoljuk, és boldog meglepetéssel ébredünk fel odaát". Vagy amint egy másik hívő mondotta: "Elalszik a lámpa, földi életünk lámpása, mert feljött a nap, az örökkévalóság napja"!

Senk ne mondja: Meghalunk és oda vagyunk. "Higyj az Ur Jézus Krisztusban és üdvözülsz mind te, mind a te házadnépe" (Apt. Csel. 16:31).

Gondolatok a repülőgépen

Milyen kedvesek innét a magasból
azok a játékházak odalent,
amint merészen áthúzunk felettük
és szemünk bejárja a végtelent.

Pedig csak egy olyan kicsike házban
égig érhet a kín, a bűn, tudom,
s ennek a tudásnak árnyéka kísér
fenn a napsugaras légi úton.

Rágondolok a mindig nyitott szemre,
amelyik néz és sohasem pihen.
Lenéz a sokkal magasabb magasból
és nincs rejtve előtte semmi sem.

Előle házfödél vagy sötét éjjel
nem takarhatja el a titkokat.
Tekintete hegyóriást, fűszálat
és porszem embert egyként simogat,

Szemem lenéz a játékházikókra.
Suhannak falvak, városok felett.
S dalom dícséri azt a mindenti látó,
soha be nem zárt Atyai szemet.

T. E.

Ha az ember az értelméből, vagy az akaratából ad valamit másnak; mindig csak egy részt ad önmagából. De ha szeret, akkor önmagát adja oda egészen.

HOCK J.

TANULJUNK

Irja:

Rev. PETRE M. ADALBERT

szerk.

A zsidókhoz írt levél

Ennek a levélnek írója. vagy szerzője bizonytalan. A hagyomány szerint ezt is Pál apostol írta, de vannak olyan bibliatudósok, akik azt mondják, hogy ennek szerzője az alexandriai ékesbeszédű, nagyszerű szónok, Apolós írta volna. Mások pedig Barnabásnak tulajdonítják e levelet, mely valószínüleg K.u. 62—67 között íródott.

E levél címe világosan megmondja, hogy a zsidó népből megtért keresztyénekhez lett intézve e levél, de nem világos, hogy a Rómában élő keresztyénekhez intézte az író levelét, vagy pedig a Júdeában élő keresztyénekhez.

Abban azonban pontosak és bizonyosak vagyunk, hogy abban az időben íródott e levél, amidőn a zsidó vallásból áttért és megtért keresztyéneket a Júdaizmushoz ragaszkodó zsidók üldözőbe vették, hogy vissza térítsék őket a zsidók vallására. Abban az időben, amikor már a megtért zsidó keresztyéneknek tilos volt a jeruzsálemi templomban imádkozni s amidőn a nagy jeruzsálemi templom lerombolásának ideje már küszöbön állott.

Ebben a levélben világosan fel van tüntetve az ószövetségi rendszernek az Evangélium tényeihez való viszonya, melyből kitűnik, hogy az előbbi alsóbb rangú, és a Krisztus eljövetelével beteljesedett, mely a régi rendszer megszüntetését jelenti. E levél feltünteti, hogy azt a szenvedést, melybe beleestek a zsidókból lett keresztyének, az Atya bocsájtotta reájuk és, hogy a jövőbe hittel kell bele tekinteniök.

E levél írója reámutat arra, hogy a keresztyéneknek az üldöztetésben elcsüggedni nem szabad. A zsidó nép Isten választott népének neveztetett régen, de most az Isten választott népe a keresztyén nép, melyet az Ur Jézus Krisztus által választott ki magának. E levél kimutatja azt, hogy a Ószövetségben gyakorolt szertartások a keresztyén vallásban teljességre jutottak és hogy a keresztyének a fenyítékre legyenek elkészülve. Hittel nézzenek a jövőbe és keressék az örökkévaló javakat.

E könyv tartalmát két főrészre osztjuk:

I. Hittani rész. A keresztyén vallás az ótestamentumi törvényt felülmúlja, mert Krisztus betöltötte a törvényt. 1:10—18 v.

a) Krisztus az angyaloknál feljebbvaló: 1—3 R.

b) Krisztus Mózesnél is nagyobb: 3—4 R.

c) Krisztus Áronnál is feljebbvaló: 5—10 R.

II. Gyakorlati rész. Az állhatatosságra való felbátorítása azoknak, akik tudják, hogy ők fiak, ha fenyíttetnek is, és hogy azok veszik el az ígéreteket. 10:19—13:25.

E könyvnek vannak különös figyelemre méltó tanításai is. I. Az angyalok az üdvösség örököseinek szolgái. 2. Az Ur Jézus Krisztus a Melkisédek rendje szerinti főpap volt. 3. Sokaknak bűneit viselte. 4. A krisztusi hit a jövőben keresi az elmulhatatlan javakat. 5. A szenvedést javítás céljából engedi meg az Isten.

E tanulságos könyvnek közeli viszonya van az Ujtestamentum némely könyvéhez. Máté evangéliumában Krisztusnak az ószövetségi prófétákhoz való viszonyát találjuk, e levélben pedig az ószövetségi szertartásos istentisztelethez való viszonyáról van szó. Jakab levele a zsidó keresztyéneket, mint a zsidó nemzet tagjait tünteti föl; e levél azonban a keresztyéneket Izráeltől megkülönbözteti. Az ószövetségi vallásos formák magyarázatait főként e levélben találjuk meg.

Olvassuk figyelmesen e levelet. Sok-sok áldást nyerünk ez által Istentől.

ISTEN ÁLDÁSA

Egy olyan földmivestől, kinek rossz földje volt s mégis gazdagabb termést hozott, mint másoknak a jobb földje, kérdezte meg szomszédja: Honnan veszi földmivelő munkájához azt a különös müvészetet, mely azt a gazdag aratást eredményezi? Erre az így válaszolt:

Kedves szomszédom, abban van csak magánál a hiba, hogy a magot nem áztatja, amint én teszem, mert én mindenkor beáztatom imáimba. Ha a szomszéd is megteszi ezt, kétség nélkül gazdag aratása lesz!

FIGYELEM!

Lapunk munkatársait szeretettel kérjük, hogy az Evangéliumi Hirnök részére írt beszámolókat és cikkeket sziveskedjenek ritkasoros gépírással írni, továbbá kérjük, hogy ne használjanak túlvékony, átlátszó papirost kéziratul. A nem előírás szerinti kéziratot a nyomda nem fogadhatja el, mert a gépszedők nem szedik ki. — Tehát ha nem előírás szerinti kéziratot küldenek, szerkesztőnknek azt át kell írni s ezáltal megnehezítik munkáját. Kérjük, hogy e felhívást figyelembe venni sziveskedjenek!

S Z E R K.

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Szabó Istvánné
Pénztáros: Kurtz Lajosné
Jegyző: Szerencsy Mária

Emlékezés

Rótta az utcákat városon, csengetett az ajtókon, kopogtatott a kapukon, kezében Biblia, kettő-három, Ujtestamentom és a Zsoltárok, fénylenek a napsugárban az aranyozott szélek, megnyílik az ajak: "Bibliát vegyenek, jó emberek!"

Alakja meghajlott, a sok teher, a "Szent Bibliák" terhe alatt, haja őszbe vegyült, lábai megfáradtak a falusi utak porában, agyagos sarában, ruhája sokszor tépett a házőrző állatok fogától, de a lelke nem fáradt! Minden reggel ujrakezdi útját, megtölti, újra a nagy bőrtáskát és indul az Igével, az örömüzenettel. Egyszer az elfáradt szív készül megpihenni. Gyermekem! Áldjon meg az én Istenem! — igy búcsúzott tőlem, az én édesapám! . . .

A lelke nem fáradt, mert ezt a férfit kísérte munkájában, napi vándorutján, szüntelen imádsággal az én édesanyám!

Gyermekszívvel, gyermekésszel még nem tudtam felfogni édesanyám ajakáról sokszor égbetörő fohászokat, a hulló könynyeket, féltést és aggódást. Nem volt nyolcórai munkaidő sem pihenő, csak lélekmentő kötelesség, vinni az Igét!

Ma amikor már nincsenek házról-házra járó bibliaárusok, elkobzott bibliák, most, igazán most tudom csak, mit jelentett nekem, mit jelentett a világnak a bibliaárus! Nem zavar már senki: "Vegyenek bibliát!" Átváltozott a bibliaárus szerepe, vásárolhatsz, kaphatsz kivánságodnak, ízlésednek megfelelően szépet, eleget. Ajándékozz hát Bibliát!

Az Ige szárnyal már az éter hullámain át: mint egykor az angyalkarok, szólhat az ének otthonodban, ha te ugy akarod, de nyitva van-e a szív?

Hétszer készítgette a bölcső puha ágyát, ez a naponta sokszor imára kulcsolt anyai kéz. Négyszer hullottak rögök pici koporsókra, és még hányszor járta át anyai szívét az éles tőr?..., csak az Ur tudja, mégis az élete sokaknak világított, imára kulcsolt keze pedig az én számomra, kitörölhetetlen emlék, követendő példa maradt!

Áldom az Istent hívő szüleimért, ami a legdrágább örökség lett részemre és az én drága imádkozó Édesanyámért!

Tégy te is ekképen!

Priscilla.

Az én édesanyám

Én vagyok a legboldogabb gyermek, mert él az édesanyám! Negyvennégy éve követi a Mestert, negyvenhárom éve hordja az özvegység keresztjét. Az én édesanyám őszinte hívő, számomra a legdrágább anya a földön, nála nincs jobb, nincs értékesebb drága kincs részemre. Hat árva gyermeknek gondját bízta reá a jó Isten, amit ő zokszó nélkül, önfeláldozással teljesített. Éjjelét is nappallá tette értünk, hogy a hat éhes szájnak a mindennapi kenyeret megadhassa. Minden gyermekének a megélhetéshez szükséges tanulmányokat biztosította, tisztességre, istenfélelemre és emberbaráti szeretetre nevelt minket. Édesanyám hűséges és kitartó imájának eredménye lett, hogy Krisztus követője lettem, amiért magasztalom a végtelen kegyelem Istenét és hálásan köszönöm az értem imádkozni meg nem szűnő drága édesanyámat!

Anna Hrabovszky.

Hazafelé

Édesanyámnak.

Édesanyám, a rögös vándorút
új állomásán állj meg most velem.
Hetvenhét hosszú földi éven át
hordozott hűséggel a kegyelem.

S amint ezen a magas hegytetőn
szemünk a megtett útra visszanéz,
csodálkozunk sokáig könnyesen:
Mintha álom lett volna az egész!

A fehérfalú, csendes kúria,
a daliás, mosolygó vőlegény...
A tágas, otthonos tamasi ház
tenger virága tavasz idején...

Csengetyűszó, szép gyermekkacagás...
Évek tünnek feltarthatatlanúl...
És a boldog otthonra hirtelen
kicsiny koporsók mély árnyéka hull.

Mennyi könnyhullatás és mennyi fájdalom!
Vérzik az anyaszív, a szerető:
hiszen a hétből négyet rejteget
virágos hant alatt a temető.

Annál drágább a három azután.
Feledtetik a komor gondokat.
A fészekalja, barna kisleány
magaköltötte verset mondogat.
Mi lesz belőlük? Hív a hír, a kincs...
Melyik hívást fogja meghallani?
Könnyesen készítgetik útjukat
az anyai szív imádságai.

S az égi hívás győz, a Krisztusé
mégis! Egymásután szegődnek el,
vállalva igáját, szolgálatát.
Az anyai szív hálát énekel.
Mondjam tovább? A drága sírhoz is
megtegyük még a zarándokútat?
Mert el kell válniuk azoknak is,
akik egybekötötték sorsukat,

Hogy dicső viszontlátás felé
tekintsenek és vándoroljanak.
... sorakoznak a kedves unokák...
Évek tünnek ... Estébe hull a nap.

Fehér a haj, erőtelen a kéz...
Néhány lépés is fárasztó talán,
de Krisztus fogja a gyenge kezet.
Hazafelé tartunk, édesanyám!

Hazafelé! Utunkra hullanak
felhőkön át a tiszta sugarak.
S mi a kézben boldogan megyünk.
Nem lankadunk a rögös út alatt.

Megköszönjük, hogy együtt mehetünk.
Megköszönjük, hogy együtt lehetünk
és, hogy Krisztusban minden a mienk!
Édesanyám, mi hazasietünk!

Ma megállunk együtt a hegytetőn,
Elnézünk tovaszállt évek felett.
Istent áldom érted, Édesanyám!
Az Ő kegyelme legyen veled!

T. E.

Karosszék

Csöppség voltam, első osztályos.
Gyakran állt pityergőre szám,
mert jaj, a mesét nagyon szerettem
s mégsem mesélt sohse anyám!

Ott a sok könyv! Olvass belőle!
Vagy nézegesd a képeket!
Légy jó, kicsim! Látod anyácska
főz, mos, vasal, jár iskolába,
tanít sok gyermeket...

S már fordul-perdül vékony lába,
szép keze sohse pihen.
Villan a tű „.. készül a vázlat...
forr a leves ... Jaj, nincs-e lázad?
Baj, gond, betegség...
Sohsincs megállás, anyácska, édes szivem?

Csöppség voltam, első osztályos
s napestig törtem a fejem:
sürgő-forgó szegény anyókám
élete könnyebb hogy legyen?
Szegény Édes! küszködik, fárad.
soha nyugalma nincs...
Nőjenek csak fel! ... Legyen kezemben
száz pengő! ... Drága kincs!...

Egy karosszéket fogok venni!
Anyát beültetem,
úgy fogja mindig dédelgetni
az én dolgos kezem.
Én főzök, mosok, takarítok,
iskolába megyek ...
majd sok-sok gyermeket tanítok

s puha párnát veszek
a pénzen, amit megkerestem.
A kedves terv száll:
anyám űl majd a karosszékben
s a nagy lányára vár.

Sok év repült el észrevétlen
mint szálló fellegek.
Hajam közé a tünő nyár
ősz szálat pergetett.

Nagy fiam van. Első osztályos
De gyakran pityereg,
mert jaj, a mesét ugy szereti,
mint tortát más gyerek.
S hiába kéri, követeli:
anyu, még egy mesét! . . .
Örök ismerős mozdulattal
fogom a kis kezét.
A hangom is oly ismerős!
A mélyén, valahol
emlékek szürke fátyolán —
egy édes hang dalol:

Ott a sok könyv! Olvass belőle,
Vagy nézd a képeket!
Légy jó, kicsim! Látod anyácska
főz, mos, vasal, jár iskolába,
tanít sok gyermeket . . .
s már fordul-perdül szegény lábam . . .
két kezem sohse pihen!
Villan a tü . . ., készül a vázlat . . .,
forr a leves . . ., jaj, nincs-e lázad? . . .

S megszólal egyszer a kisfiam:
Anyácska, édes szivem!
Mindig mozogsz, mindig csak fáradsz,
soha nyugalmad nincs.
Nőjjek csak meg! Legyen a kezemben
száz forint! . . . Drága kincs! . . .

Igen . . . hát így volt! Eltalálták.
Gyermekkorom szép, tiszta álmát,
mit ma sem válthattam valóra,
— anyácska talán nem is tud róla —
megkaptam én is — dús ígéret —
kisfiamtól
a karosszéket!

BÓDÁS JÁNOS:

Családanya

. . . Nem csupán étel, amit ád:
szétosztja önmagát;
őt falja fel, belőle él
férj, gyermek — a család.
Hová tűnik belőle a könny,
keserűség, harag?
Nekünk csak édessébe jut,
jó íz, napsugarak.
Akármit készít, műremek,
bár rögtön elenyész.
Kezdheti újra, napra-nap. —
Igy megy az egy egész
életen át: ő maga is
bennünk lassan elég.
Elnyeljük, mint esőt a rét,
és dalt a messzeség.

(A "Mai prédikátor"-ból)

NEW YORK

Nemcsak gazdag lelki örömökben részesít bennünket Urunk mostanában, de gyakran ér bennünket szomorúság és fájdalom is.

Gyakran kopogtat a halál és el-elszólít egyet-egyet sorainkból. Pár hónap alatt négy esetben álltunk koporsó előtt.

Igy márciusban Nagy Pál kedves testvérünk költözött a jobb hazába 84 éves korában. Testvérünk évtizedek óta az Ur gyermekei közé tartozott és régebben sok örömet szerzett a testvériségnek, amíg jó egészségben volt. De utolsó éveiben a betegség vett rajta erőt és több évet töltött egyfolytában kórházban.

Dacára sok szenvedésének, az Urban mindig örömteljes tudott lenni.

Sokszor mentünk hozzá az Ige vigasztaló szavait vivén, de legtöbbször mi vigasztalódtunk és erősödtünk lelkileg a vele való találkozás alkalmával.

Nagy Pál testvérünk boldogsága állandó volt az Urban.

Állapota utolsó hónapokban rosszabbodott. De ő türelemmel viselte betegségét, viszont vágyódása állandó volt szivében az Urral való találkozásra. Amikor valaki megkérdezte, hogy el van-e készülve az Urral való találkozásra, így felelt: — "Testvér, én várom a pillanatot, amikor az Ur elszólít." Ez a pillanat is elérkezett. Aznap beszélték meg a Nagy testvérrel való találkozást, amikor az úri szent vacsorában részesül majd, és — jaj — pár órával később már jött a telefonértesítés, hogy testvérünk már elköltözött az élők sorából.

A temetési szertartás előbb a temetkező kápolnában, utána a következő napon az imaházban, majd a temetőben ment végbe, a testvériség, a rokonság, a családtagok és ismerősök részvételével.

Gyászolják özvegyen maradt felesége, gyermekei, unokái, rokonai, ismerősei és a New Yorki Magyar Baptista Gyülekezet.

Kedves Nagy Testvér, legyen az Isten velünk, hogy találkozzunk Veled az örök üdvösség boldog honában.

Egy gyászoló

Nagyon sokan szeretnek kezdeni, de kevésnek van türelme a megkezdett munkát be is fejezni. A világ tömve van félbenhagyott munkákkal. Mily dicső hallani a Mester ajkáról: ". . . elvégeztem, amit rám bíztál!"

KINDA S.

Személytelen igék

Olyan való lett, néha várni rá,
de aztán eljő a csoda:
Esik.
Gomolygó felhők meg-megremegnek,
hegyek morajlanak feleletet:
Dörög.
S hulló eső, gyujtó villám mögött,
aki cselekszik, aki élve él:
Örök.

Esik, villámlik, haragszik, dörög . . .
Személytelen igék.
Sok ige közt igénytelen csapat.
Bár tudnék sok ilyen igét!

Tele van igével az életem:
Teszek-veszek, élek, járok, kelek,
de tudom jól, nem személytelenek.
Tudom, még én szolgálok, én mosolygok
tudom, még én írok, látok, én érzek.
S irigye lettem villámnak, viharnak,
Irigye a személytelen igének.
— Csodálatos, boldog titokra vágyom,
moraj, szolgálat, cselekedet, élet
ne tőlem legyen, valaki mást rejtsen.
Szüntelen csendes alázatba ejtsen,
hogy már nem én!
Legyen így. Legyen napról-napra több
személytelen igém.
Vesszek bele a döntő akaratba.
Ki a viharnak a szárnyat adja
adjon nekem.
Áldó esőként hullasson el szerte
a földeken.
S az életem sok égi cseppre válva
ha elcsepeg:
"Esik" — szóljanak felfelé tekintve
az emberek.

Turmezei E.

Mérő zsinór és mérő serpenyő

Zak. 2, 1—2; 5, 7—10.

Kedves Testvérek!

Bármennyire sokan vannak olyanok, akik nem fogadják el azt, amit mondani akarok, mégis határozottan elmondjuk, hogy: Isten mindenkit jóra teremtett! Jónak teremtett!

Isten maga indította el jó irányba az életünket!. A sok vargabetűnek és a sok egérútnak, amit egyikünk-másikunk megtesz egy életen keresztül, annak az az oka. hogy mindenikünk hozott magával valamit hazulról, onnan ahol az első nevelést és az első benyomásokat kaptuk. — Ezek az úgynevezett tapasztalatok azután, ahelyett, hogy rávezettek volna arra az útra, ahol élnünk kell, inkább elvezettek bennünket erről, mert ismerjük be,

ez mind csak emberi volt. Isten ezekben az ígékben egy új leckét akar feladni nekünk arra nézve, hogy hogyan lehet és hogyan nem lehet élni! Először is rá kell döbbennünk arra, hogy az Istentől részünkre kiszabott esztendőkből alaposan kivettük a részünket, vagyis eltékozoltuk egy jó részét. Akik már rádöbbentünk erre, azok szorongó szívvel és elbúsulva ezt kérdezzük mintegy magunk elé merengve: Miért nem jöttem én erre ezelőtt 10, vagy 20 évvel rá? Erre most nem akarunk felelni. Most kérdjük meg Isten igéjét, mit akar nekünk a felolvasott igéken keresztül mondani?

Isten angyalai meghúzták a mérőzsinórt, megmérték Jeruzsálemet, a szent várost. Megmérték, mennyi az a hely, ahol Isten népe megfér majdan és menynyire van szüksége a továbbiakban. Arra az időre nézve, amikor mind együtt fognak lakozni azok is, akik ma még Babilonban vannak és azok is, akik már most Jeruzsálemben vannak. Mert eljön az idő, amikor Isten összegyűjti a különböző földekről az ő népét. Begyűjti a hegyekről a halmokról, a pusztából és a világ minden tájáról. Isten felméreti a várost. Nem mintha Ő tudni szeretné az adatait, hanem, hogy tudják azok, akik körülötte vannak és tudjuk meg mi is, akik körülötte leszünk, hogy milyen hatalmas tervei vannak az Ő népével Istennek.

Egyet már most láthatunk: Azt, hogy Isten országában, a legnagyobb parancsolat után, a szeretet törvénye után, az engedelmesség törvénye következik. Engedelmesek a mennyei fejedelemségek, az angyalok, és itt alant az elhívottak az Ország várományosai, a kiválasztottak. Ha fentebb elmondottakhoz csak ennyit szólnánk hozzá, hogy ezért volt az életünk nagy tékozlása, mert annyi ideig engedetlenek voltunk, már is szinte mindent megmondtunk! Mert az az élet, amit Istentől kaptunk, az az élet az engedelmesség alapkövén nyugszik.

Uj épületekből fog állani az új Jeruzsálem is. És ezeket az alapokat mérik körül az Ur mérőzsinóros angyalai. Ha te hagyod magad az Ur Jézustól megépíteni, akkor te is egy új épületként állasz majd a mérőszalag elé.

De ha engedetlen vagy, akkor sem tudod ezt a törvényt áttörni, ne áltasd magad! Mert a törvények még a földi, fizikai törvények is áttörhetetlenek. Hát még az Istentől egyenesen a te és az én számomra adott ilyenirányú törvény! Ebben az évben, mindjárt újév utáni harmadik, vagy negyedik napon, a pesti Operaház tetejéről, mintegy 34 méter magasból lezuhant egy bádogos. Nem a szabadon esés törvénye, vagy a nehézkedés törvénye lett megdöntve, félretéve, hanem ez a törvény zúzta halálra ezt az embert. Ilyen az engedetlenség is. Lehetsz engedetlen, de ezt senki sem tanácsolja neked, sem Isten sem az Ő igéje.

Mert az engedelmesség éltet, az engedetlenség pedig halálra zúz.

"Repül a mérőserpenyőben az istentelenség".

Isten népe között az újonnan épült és körülírt Jeruzsálemben nem kap helyet az istentelenség! Ebben a túláradt örömben és szeretetben és örvendezésben és ünneplésben, ez a faj gyökértelenné és meddővé vált. Isten megkönyörül rajta és kirepíti őt az övéi közül. Szájára súlyos óndarabot tesznek, hogy ne fejthesse tovább az aknamunkát, még a Sinear földjén sem, még Babilonban sem! Testvérek, bár a gonosz még mindig több, mint egy illúzió, de azért nem kell tőle félnünk, mert ártalmatlanná tétetett a súlyos óndarab által.

Az asszonynak a fegyvere az ő nyelve, mondja egy példabeszéd, és Istennek volt gondja rá, hogy éppen ezt a fegyvert tegye ártalmatlanná nála. Isten tudja, hogy a gonoszság abból szeretne élni, amire nem vagyunk teremtve: hitetlenség, istentelenség, testi bűnök, paráznaságok, gyilkosságok stb. Most az a kérdés, hogy a te és az én mérőserpenyőmben ki foglal helyet? A mienk középpontja Jézus. Akié nem Ő, az az asszonyé. Ha kísért a gonosz, fordulj oda az életeddel Isten felé, és Ő, most is mint ezelőtt 1900 esztendővel. így szól az ő apostola által: "Meg tudja szabadítani az Ur a kegyeseket a kísértéstől, a gonoszokat pedig meg tudja őrizni az ítélet napjára"! (II. Pét. 2:9). Őrizkedjél az asszonytól, még akkor is, ha nem beszél, mert még így is felgerjeszti benned a kívánságokat és felerősít újra a bűn számára. Nézz Jézusra! Rossz irány: eltévelyedés, rossz helyre érkezés. Jó irány: haza érkezés. A gonoszok útja pedig elvész.

Ez az asszonnyal megtelt mérőserpenyő törvénye. Isten kinyilatkoztatja előttünk a rosszat is. Nem fél tőle és minket sem félt tőle! A kijelentés a kezedben van és ez Krisztusra, a szabadításra és az örök életre mutat! Használd fel! Élj vele! Ámen!

Tóth Sándor.

Nagy dolog a szeretet. Igen-igen nagy jó! Megédesít minden keserűséget. Azért nincs hatalmasabb, nincs fölségesebb; nincs örvendetesebb, nincs tökéletesebb; nincs jobb égen-földön semmi a szeretetnél.

Mert a szeretet Isten szivéből fakad s meg nem nyugszik, míg ismét benne nem találja nyugtát.

Kempis Tamás

Vak költő panasza

E nagy világon már hova legyek,
Halál se jött még s elveszett a fény
S bár kész a lelkem, hogy szolgáljak én.
Ha el kell ásnom drága kincsemet?

Én Alkotóm, még tartozom Neked,
S ha számadás jő, nem lesz-é szegény
Vak szolgádon az ítélet kemény?
Világod nélkül munkám sem mehet ...

Igy perlek én, de szól a Türelem:
EEmber munkája mit jelent Neki:
Szelíd igáját hordd, mert hegytetőt,

Meg síkot, tengert járnak lelkesen
Királyi szóra népe ezrei ...
Az is szolgál, ki áll csak s várja Őt!

MILTON JÁNOS
(1608—1674)

Rendelje meg

az Evangéliumi Hirnököt! Hála Istennek, még mindig sokan vannak olyan magyarok fogadott hazánkban, akik szeretik a magyar betűt s szivesen olvasnak evangéliumi szellemben írt könyveket és lapokat is. Meggyőződésem, hogy készséggel megrendelik az Evangéliumi Hirnököt is, ha valaki felszólítja őket arra. Terjesszük lapunkat népünk között! Isten országát építjük ezáltal is.

Rendeld meg másoknak is!

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

Az AMB Szövetség pénztárnoka:
Mrs. MARY K. STEG
225 Papermill Lane Ext.
Fairfield, Conn.

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress St., Fairfield, Conn.

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

Női Szöv. pénztárnok:
Mrs. MARIE KURTZ
748 Fordham Rd. Palm Bay, Fla.

Ifjúsági Szövetség pénztárnoka:
RUTH MOLNÁR
235 Villa Avenue
Bridgeport 4, Conn.

Vas. Isk. Szövetség pénztárnoka:
Mrs. ERNEST CSATÓ
3508 Chatham Ave., Cleveland 13, Ohio